

בש"פ 8881/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 8881/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז במ"ת 33221-09-23 מיום 21.11.2023 שניתנה על ידי כב' השופט ע' מיכלס

תאריך הישיבה: י"ב בטבת התשפ"ד (24.12.2023)

בשם העורר: עו"ד משה זכות

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין-רוזן

החלטה

1. לפניי עררעל החלטת בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופט ע' מיכלס) במ"ת 33221-09-23 מיום 21.11.2023 בה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. לאחר שעיינתי בחומר שהונח לפניי ושמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי דין הערר להידחות.

2. טענותיו הראשונות של בא כוח העורר התייחסו לעוצמת הראיות לכאורה הקושרות את העורר למיחוס לו. אין חולק כי בא כוחו הקודם של העורר לא חלק בבית המשפט המחוזי על קיום ראיות לכאורה ואף לא העלה טענות ביחס לעוצמתן. לכן בית המשפט המחוזי התבסס על העובדות שיוחסו לעורר בכתב האישום ולעבירות הנובעות מעובדות אלה. ככל שבא כוח העורר מבקש היום להעלות טענות חדשות ביחס לעוצמת הראיות, יהיה עליו לשקול את האפשרות לעשות כן במסגרת בקשה לעיון מחדש אשר אם תוגש, תידון על פי נסיבותיה.

טענות נוספות שהעלה בא כוח העורר נוגעות לשאלת המסוכנות הנובעת ממעשיו של העורר, ולאפשרות להתמודד עם מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר. בכלל זה העלה בא כוח העורר גם טענות לגבי תסקיר שירות המבחן.

3. לעורר מיוחסות עבירות מין חמורות מאוד שבוצעו לאורך מספר שעות בשני אירועים נפרדים, וחרף התנגדותה העקבית של המתלוננת שהייתה במצב של שכרות לפחות במשך חלק מהזמן הרלוונטי. בהתאם לגרסת המתלוננת שכאמור היא המשקפת את המצב העובדתי נכון לשלב זה, העבירות המיוחסות לעורר מקימות עילת מעצר של מסוכנות סטטוטורית.

חרף זאת, היה על בית משפט קמא לבחון את האפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר או למצער להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. כך מורה סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, לפיו על בית המשפט לבחון את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם היא פחותה. ואולם לאור מסקנותיו של שירות המבחן היה בית משפט קמא סבור כי במקרה דנן לא ניתן להשיג את המטרה שבשלה נעצר העורר בדרך של שחרורו או אף מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

4. אינני סבורה כי יש מקום לקבל את טענות העורר ביחס לתסקיר שירות המבחן. ראשית, ככלל ובהיעדר סיבה אחרת, בית המשפט נוהג להיעזר בהמלצותיו של שירות המבחן כגוף מקצועי בעל ידע והבנה בתחומו. במקרה דנן שירות המבחן אכן בחן את העורר והביע את עמדתו לגביו. הוא הבהיר כי מדובר באדם שצרכיו עלולים להביא אותו להתנהגות אלימה וכי הוא בעל חשיבה מעוותת כלפי נשים, וכן ציין כי העורר מתקשה בקביעת גבולות ובקבלתם, דבר שעשוי להכביד עליו לעמוד בתנאים של חלופת מעצר. שירות המבחן אף הביע את עמדתו ביחס למפקחים שהוצעו על ידי העורר. כל אלה נלקחו בחשבון על ידי בית משפט קמא שהיה סבור לאור המכלול הנ"ל כי במקרה דנן אין מקום בשלב זה להורות על חלופת מעצר ויש לעצור את העורר עד תום ההליכים.

5. כפי שהבהרתי בראשית הדברים, אינני סבורה שיש מקום להתערב במסקנה זו של בית המשפט. יחד עם זאת, יודגש כי כאשר מדובר במעצר עד תום הליכים יש משקל משמעותי גם לחלוף הזמן וייתכן כי בעתיד תשתנה נקודת האיזון באופן שניתן יהיה לשקול שחרור של העורר בתנאים או מעצר בפיקוח אלקטרוני. אם תוגש על ידי העורר בקשה בעתיד, היא תידון על פי נסיבותיה.

6. סוף דבר; לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשפ"ד (24.12.2023).

שופטת
